

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr
V administraciji prejeman, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnine prejema upravništvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznanila (inzerati) se sprejemajo in velja tristopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/2 8. uri popoldne.

Štev. 79.

▽ Ljubljani, v četrtek 9. aprila 1891.

Letnik XIX.

Čuvajmo koristi naroda!

Te dni oživele bodo zopet dvorane prekrasne palače državne zbornice. Zastopniki kraljestev in avstrijskih dežel zbrali se bodo tu v posvetovanje in h govorniškimi borbami, toda sedaj v jako premenjenih skupinah. Dve stranki sta zlasti, koji pohajate izza poslednjih volitev preustrojeni, nemški liberalci in Čehi, slednji popolnoma, prvi deloma. Najmočnejši stranki doslej, ki si je domnevala, da je ustvarjena za gospodstvo v Avstriji, izneverila se je njena glavna tvrdnja, — Dunaj. Še bolj pa vpliva ta poraz z nravnim vtisom svojim, ki kaže na konec te stranke.

Ravno ta okoliščina bila je za nas nadejna in tolažilna. Glavni naš neprijatelj skupil je občutljive udarce, in zavezniki naši, okrepljeni in spodbujeni, bili bi lahko s Čehi osnovali močnejši vój, nego v obče katerikrat doslej. Toda v tem ugodnem trenutju pojavljajo se na parlamentarnem torišču ne sicer stari bojovníki, katerim gre glavna zasluga gledé zasnove trdnega danega vója, temveč povsem novi zastopniki, ki so z močno in ljuto agitacijo razburili valove na Češkem, javno mnenje, in v tem vjeli mandate svoje.

Iz vseh možnih pojavov in poročil, kakošna bode prihodnja večina v državnem zboru in kdo bode na njeni strani, lahko se smelo trdi, da doslej grof Taaffe še nima večine, kakor ta večina nima še grofa Taaffeja kot predsednika ministerstva. Raznoteri visoki krogi, kateri imajo odločilni vpliv na smer Taaffejeve politike, dobro vedó, kaj hoté, njim bode pomogel grof Taaffe do večine v parlamentu, kakor želé. Kdo bode zmagal, to je na Dunaju že naprej določeno, kakor vsa akcija gledé sestave v večini.

Nas Slovence mora pred vsem najbolj zanimati, kako stališče bodo v parlamentu zavzeli poslanci naši nasproti vladi in drugim strankam, poslanci slovenski, katerih število je, žal, tako skromno. Da bi poslanci naši imeli zvezane roke, ne more nihče

trditi, kajti volilci so jim prepustili popolnoma svobodno postopanje, te svobode pa oni ne mogó zlorabiti proti smeri in načelom volilcev samih. V prvi vrsti gre se osobito za to, imajo li poslanci naši v državnem zboru negovati politiko trdnih načel ali takozvano oportunistko politiko, katera od slučaja do slučaja izkorišča zadrege vlade ali strank v prosepah zastopanega naroda. V tem oziru objavili smo že dva članka ter povedali nazore svoje gledé Hohenwartovega kluba.

Drugo glavno načelo naše narodne politike, kojemu se slovenski poslanec ne more in ne sme izneveriti ali odtegniti, je vresničenje narodne ravnopravnosti v vseh uradih, v šolah in v vsem javnem življenju na Slovenskem. Doslej je sicer ta ravnopravnost zagotovljena, a ne izvršena. Narodno enakopravnost vendar ne moremo nazivljati, če je imenovan ta ali oni Slovenec za uradnika, ali pa je povišan, ko ima pravico do tega; narodna enakopravnost ni, če občejeje uradi s strankami v slovenščini, med seboj pa vse upravljajo in rešujejo nemški; ravno posmeh je to nasproti ravnopravnosti, če ima polovica nemškega prebivalstva jednoiste kronovine obilico srednjih, visokih in strokovnih šol, slovenska polovica naj se pa zadovolji s skromnim številom izobraževalnih zavodov; narodna ravnopravnost konečno še ni, če štaterski Slovenci, broječi 400.000 duš, nimajo niti jednega dež. odbornika, koroški pa nijednega poslanca v državnem zboru, in so na milost in nemilost izročeni ljuti in strastni nemški nadvladi. Pridobitev popolne jezikovne in narodne ravnopravnosti narodu slovenskemu po uradih, pri sodiščih, po šolah in v vsem javnem življenju po slovenskih pokrajinah in oproščenje iz nemškega jarma in nemške nadvlade je politika trdnih načel, koje nikoli ne smejo popustiti poslanci naši v državnem zboru.

Gledé teh točk je njih stališče v državnem zboru vladi in strankam nasproti že naprej dosti jasno in določeno.

Podpirati mogó samo tako vlado, katera je povsem pravična našemu narodu; združiti se morejo samo z onimi strankami, katere priznavajo trdna načela naše narodne politike; spojiti se mogó tudi samo z onimi strankami, koje spoštujejo versko prepričanje slovenskega ljudstva, kajti narod je izvolil poslance svoje samo pod tem pogojem, da bodo zagovarjali in se potezali tudi za verske svetinje njegovih pradedov. Komur bi to ne prijalo ali bi se hotel odtezati vsprejetim dolžnostim, ta naj rajši izroči mandat svoj volilcem nazaj.

Poleg negovanja načelne narodne politike v državnem zboru skrbeti je v brezštevilnih slučajih poslancem našim za koristi kmeta, obrtnika in delavca. V tem oziru je oportunistem često umesten in zastopati koristi volilcev po svojem najboljšem prepričanju in v to svrhu iskati zaveznikov prostih rok in se združiti s strankami po potrebi in koristi volilcev.

Nikakor pa poslanci naši v državnem zboru ne smejo trpeti, da bi bile naše zahteve potisnene z gospodarskimi vprašanji v ozadje. Ko bode narod naš povsem zadovoljen in mu vlada dá, kar mu po vsej pravici in zakonih gre, utihnili bodo sami od sebe narodni spori.

Otvorjenje državnega zбора.

Danes se snidejo zastopniki avstrijskih narodov zopet na Dunaju. Precej je mej njimi novih mož, kajti marsikateri prejšnji narodni zastopnik se je truden parlamentarnih bojov odtegnil javnemu življenju, druge je celó že pobrala britka smrt, nekateri so pa propali v volilni borbi. Pred vsem v novi zbornici ne bode več Staročehov s Češkega, ki so pod Taaffejevo vlado igrali važno vlogo. Njih mesta bodo zasedli novi možje, ki imajo največ svoje zmožnosti šele pokazati. Marsikdo dvomi, če bode dr. Gregor ali kateri drugi Mladočeh mogel nadomestiti v zboru dr. Riegro. Dolgo bode desnica pogrešala starega češkega voditelja, pa tudi grof Taaffe bode večkrat še čutil, da bi ga potreboval. Iz zboru je pa tudi

LISTEK.

Predavanje o. Atanazija o južni Afriki.

(Konec.)

Ljudje so dvoje vrste tukaj: domačini in priseljenci. Priseljenci so namešani iz vseh narodov sveta. Domačini, zamorci, zvaní „Kafri“, katere splošno smatrajo vsi učenjaki kot en rod, če tudi so med njimi velike razlike, kar se tiče n. pr. običajev ali narečij itd., so évrsti, junaški ljudje. Visoko zrastli, močni, zdravi, ponosno stopajo; bolezní so jim neznane; med njimi ni slepca, ni glušca, ni mutca, sploh nobenega pohabljenca. Živé prav priprosto; jedó trikrat na dan, in sicer koruzo, kuhano z vodo in namešano vselej s sladkorovcem, da je jed sladka. Kot slaščico po jedi pa uživajo banano ali pa „ananas“, s čimer si ne tolažijo le lakote, ampak tudi žejo. Reči smemo, da je previdnost božja ta sadeža podarila tem krajem, da so tako preskrbljeni s telesnim živežem.

Stanovanje kafersko se zove: „kraal“. Podobno je čebelnemu košu. Na enem mestu ima majhno luknjo za vhod, ki je pa tako nizka, da mora prebivalec po vseh štirih lezti noter. Spleten je ta

„kraal“ iz protja in raznih bilk; da je trdníši, podpirajo ga mnogi koli, ki so zabiti v zemljo, vse pa je združeno in zvezano s pletenino. O kaki razdelitvi v razne oddelke ni sledu: vse je ena sama hiša, ki je ob enem tudi kuhinja, kajti v sredi tega kraala je postavljen kotel, pod katerim žgó trske in kuhajo. Ko je zvečer ogenj ugasnil, vležejo se prebivalci kraal-ovi k počitku.

Oprava kaferska ni umetna. Mož nosi nekako kratko kamizolo, ki mu sega do nog, ženske pa se odevajo z nekim oblačilom, katero je pod ramami zapeto ter sega do kolen.

Verstvo kafersko je kaj priprosto, da, nedostatno. Poseben strah imajo pred temo in nočjo. Ko je v kraalu ogenj enkrat pogasnil in je zunaj črna tema, ne bi spravili z lepa Kafra z ležišča; dokler se ne začne daniti, ne gre nobeden ven. Kadar jih zadene kaka nesreča, kaka pogubna vojska ali bolezen, ali smrt, mislijo si, da so se umrli sorodniki maščevali nad njimi, in zato je skušajo potolažiti z žrtvami, darujoč jim vole. Vera na neumrljivost človeške duše je torej še dokaj živa.

Marsikatero bajke so prav zanimive. Eno hočem navesti, ker se jej na prvi pogled pozna, da je sorodna svetopisemskim zgodbam. Nekóč pošlje Stvarnik sveta dve živalici k ljudem, eno za drugo.

Prvi, kameleonu, dá naročilo, naj pové ljudem, da bodo neumrljivi; drugi, kuščarici, da bodo umrli. Katera bo poročilo prej prinesla, tisto bo obveljalo. Najprej pošlje na pot kameleona. Toda on, že tako bolj počasen, ustavi se na poti ter je od prepovedanega sadu; zastonj čaka Stvarnik, kedaj se povrne kameleon; ni ga nazaj. Sedaj pošlje kuščarico, ki kar naravnost teče k ljudem ter jim prinese žalostno sporočilo, da bodo morali umreti. Od tistega časa Kafri sovražijo samo te dve živali: kameleona, ker se je zamudil z veselím poročilom, kuščarico, ker je bila prehitra z žalostnim.

Ime: „Kafer“ je arabsko, kakor sem zvedel tukaj v Ljubljani od veleučnega gospoda. Arabci zovejo sebe: moslenim, to je: vernike, druge: „Kafre“, to je: neverce.

Kafri imajo marsikako lepo čednost, katere tukaj v Evropi mnogi ne čislajo dosti. Zvesti so v obljubah, mož-beseda vedno in pri vseh opravilih. Tatvina je njim neznana pregreha; prav tako nevoščljivost ali obrekovanje; nobenemu nočejo storiti nič žalega, da, še v mislih ne, ker še sumničenja ne poznajo. Kako so postrežljivi tudi Evropecem, skušal sem sam. Na nekem potovanju zgrešimo pot. Voznik, ki nas je vozil, ni si vedel pomagati nič več. Predlagal je že, naj počakamo do jutra kar na

skoro izginila stranka demokratov. Na Dunaju so demokratje šli za levičarje po kostanj v ogenj, ali so se opekli. Konec volilnega boja je bil tak, da dr. Kronawetterja in Kreuziga ne bode več v novem državnem zboru. Prvi je bil že znana osoba v parlamentu; mi se nismo strinjali z njim, ali vendar priznati moramo, da je marsikatero resnično povedal. Mož je skušal nehvaležnost židovskih liberalcev. V treh krajih postavil se je zanje v boj, ali vendar neso imeli toliko ozira nanj, da bi mu odločili kak zagotovljen okraj, če drugod propade.

V novem zboru tudi ne bode Starorusinov. Ta stranka je v zadnjem zasedanju imela jednega zastopnika, pa je vsled znanega sporazumljenja mej Poljaki in Mladorusini še tega izgubila. Slovani nemamo povoda žalovati za to stranko. Res je večkrat hotela veljati za jako odločno, ali v resnici je pa večkrat podpirala levico. Znano je, da so se Starorusini poganjali celo za nemške šole, samo da bi se poljskih znebili. Sploh je ta stranka kaj rada podpirala levičarje, dasi ne more ničesa pokazati, kar bi bila levica storila za rusinski narod. Že z narodnega stališča s to stranko ne moremo simpatizovati, da o verskem ne govorimo.

Posebno se bode opazalo v novem državnem zboru, da se je število Mladočehov in pa protisemitov jako pomnožilo. Položaj je tak, da Mladočehom ne bode usojeno igrati posebne vloge, pač pa se utegnejo protisemitje precej jemati v poštev. Izvolivši si kneza Liechtensteina, dobili so spretnega vodjo, ki ima velik vpliv tudi v višjih krogih in jim bode lahko pridobil zaupanje. V narodnogospodarskih vprašanjih se smejo protisemitje tudi zanašati na desnico, da jih bode podpirala.

Bodočnost bode pokazala, če je z novimi močmi naš parlament se zares kaj okrepil in oživil, ali ga bode sedaj prešinilo novo življenje, nove ideje. Posebno mnogo mi od njega ne pričakujemo. Sestavljen je tako, da bode težko sposoben, da bi reševal velike politične in narodnogospodarske naloge. Gotovo ni veselo znamenje, če so se glavni vodje strank že pred shodom preverili, da se trdna in zanesljiva večina ne bode dala sestaviti.

Če premotrujemo naš parlament, zdi se nam pri svoji razcepljenosti precej podoben francoski zbornici. Nobena stranka nema večine in treba kompromisov, da se sestavi.

Da je pri nas se udomačila znana parlamentarna navada, da vlada takoj odstopi, če državni zbor zavrže le najmanjšo predlogo, gotovo bi novi državni zbor obrabil več ministerstev, kakor jih vsaka francoska zbornica, ne da bi kaj pozitivnega dovršil. Ker pa grof Taaffe ne priznava te parlamentarne doktrine, bode pa tudi shajal z novim državnim zborom. Posebno levica ne bode preveč napenjala svojih strun, ko se je preverila, da more pri volitvah le s silnimi žrtvami ohraniti si svoje postojanke, da pa nikakor ne more pridobiti toliko mandatov, da bi mogla sama odločevati o parlamentarnem položaju.

S kakim veseljem so pozdravili levičarji razpust državnega zbora! Bili so preverjeni, da je zanje prišel čas. Kako klaverni so pa danes! V njih glasilih ni več opaziti one samozavesti in poguma,

mestu, potem da že pridemo zopet na pravo pot. Toda jaz nisem pustil, da bi obveljala njegova, dobro vedoč, da so konji bili potrebni vode, in ako ne bi prišli še tisti večer do nje, bi živali morda poginili, ker vozili sta že nad 20 ur. Pomagamo si torej nekaj časa naprej ter pridemo k sreči do nekoga kraala. Takoj zlezem noter ter prosim pomoči. Dva možaka prideta iz koč. Povem jim, kam bi radi prišli. Moža sta bila tako prijazna, da sta šla dve uri pred nami ter nam kazala pot. Tako smo srečno dospeli do cilja. Hvaležni smo jima bili seveda iz srca; ker pa denarja tam pri nas ni, postregli smo jima le z jedjo in pijačo.

Res da brez napak tudi Kafri niso. Najgrša, najostudnejša je pač poligamija. Zoper njo se je najtežje boriti, ker v tem iščejo ti ljudje svoj poglavitni dobiček. Za vsako hčer dobi oče najmanj deset volov; čem več torej hčera, tem več bogastvo. Žalostno dovolj je to, da krščanska vlada angleška podpira ta grdi madež družbinskega življenja.

Poleg Marianhilla, kjer imamo uravnano prav po mestno, kjer so lepe ceste, razna lepa poslopja: bolnišnica, šola, gospodarska poslopja, zlasti pa cerkev, ki je največa v celi Afriki, je še 11 drugih samostanskih naselbin, vsaka velika kakor kako selo, in oddaljena druga od druge en dan, t. j. 14 ur

kakor je bil pred volitvami. Da ni zmaga Mladočehov napravila razdora na desnici, bi se levica kar ponižno umaknila v ozadje. Volitve so jo preverile, da je mej Nemci samimi tako nasprotje proti židovskemu liberalizmu, da jih nikdo več ne združi k skupnemu postopanju. Dunaj sam je pri volitvah izrekel odločno nezaupnico levičarjem. To je bil hud udarec za to stranko, katera se je tako rada ponašala s centralizmom in se je bahala s svojo skrbjo za prestolnico ob Donavi.

Jedino veselje, katero moremo avstrijski Slovani in katoličani čutiti danes pri shodu državnega zbora je to, da levica ne pride v zbornico v onem številu kakor je pričakovala in da je parlamentarni položaj se tako zasukal, da nemškoliberalna vlada za dolgo ali pa morda nikoli v Avstiji ni več mogoča.

Politični pregled.

V Ljubljani, 9. aprila.

Notranje dežele.

Zjedinjena desnica. Pri predvčerajšnji konferenci pri grofu Hohenwartu se je posebno naglašalo, da se zedinijo vse dosedanje konservativne frakcije v velik klub. Temu klubu bodo pristopili gotovo češki veleposestniki, moravski Čehi pa s prva v ta klub ne vstopijo, ali vendar bodo z njim vzajemno postopali. Podlaga težnjam temu klubu bodo krščanska načela. Izvolil se bode pa poseben odbor, ki bode sestavil program za zjedinjeno desnico.

Katoliška stranka na Češkem. Kakor so izvedeli „Plzenski Listy“, snuje se katoliško-konservativna stranka na Češkem. Taka stranka je posebno potrebna sedaj, ko je staročeška stranka zgubila vpliv. Naloga novi stranki bode mej drugim tudi zaježovati husitsko gibanje, katero nema le narodnega, temveč protikatoliški značaj.

Ogrska črna vojska. Na Ogorskem kaj hité z organizacijo črne vojske. Razdeljena bode v 94 batalijonov, iz katerih se bodo sestavili polki in brigade. Za črno vojsko osnovali so se posebni evdenčni uradi, katerim je na čelu kak upokojeni častnik. Njemu je dodan štabni narednik, ki je za to osnovan kurs dovršil, in pa nekaj drugih podčastnikov in civilnih kancelistov. Preskrbljeno je že za oboroženje črne vojske in tudi precejšnjo število častnikov je na razpolago. — Mislimo, da je organizacija avstrijske črne vojske ravno tako napredovala, kakor organizacija ogrske in da je tudi v tej državni polovici že vse potrebno preskrbljeno.

Vnanje države.

Srbija in Bolgarija. Razni listi so hoteli vedeti, da se bolgarski emigrantje zbirajo v Srbiji in oborožujejo, da je vzlásti Benderev bil prišel v Srbijo. Srbski uradni list pa temu oporeka, kajti po naredbi ministra notranjih zadev z dne 30. maja 1890. leta, ki se je 23. marca tega leta zopet ponovila, smejo v Srbiji bolgarski emigrantje bivati le v Belemgradu. Popolnoma nemogoče je pa njim oboroževati se v Srbiji. Posebno Benderova ni bilo zadnji čas v Srbiji. — Tako uradni list in rad mu vsakdo verjamo, da vlada ne bi pustila zbirati se bolgarskim emigrantom v Srbiji. Kaj družega je pa, če se njene naredbe tudi res posebno strogo izvajajo, o tem je vsekako dvom dovoljen.

Rusija in Bolgarija. Ruski listi vidijo v umoru ministra Belčeva znamenje, da v Bolgariji vlada anarhija. „Moskovskija Vjedomosti“ celó mislijo, da Avstrija, Nemčija in Italija sedaj ne morejo več podpirati Koburžana, temveč morajo po-

hoda. Lahko si torej mislite, koliko sveta je že preobrazil naš preč. opat P. Franc iz Marianhilla.

Šola je ena naših prvih skrbi. Ko nam otroke pripeljejo, je prvo, da jih oblečemo od nog do glave, priprosto, vendar spodobno. Deček dovrši začetne šole v petih letih, če je v vsakem razredu po eno leto. Poleg šolskih ur ima pa tudi nekaj ur odločenih delu. V prvem šolskem letu na pr. so odločene 4½ ure za učenje, 4½ pa za delo. Bratje učé otroke delati in sicer je vadijo v raznih rokodelstvih ali pa morajo pomagati tudi v tiskarni. Seveda v tiskarni delajo še-le večji, bolj izobraženi učenci. Tako si morajo sami kruh služiti. Če so stariši že kristjanje, gredó otroci po šoli domov, sicer pa ne.*)

Rad bi ob koncu opozoril slavno občinstvo na veliki pomen, kateri ima Natal tudi za Evropo. Vedno več naseljencev prihaja doli. Vsaka ladija, ki prijadra do Durbana, pripelje na tisoče Evropeev, ki hité v to novo deželo. In čuda ni, če jih tako mika k nam; saj imamo prav posebno upravo, in

*) Iz privatnega pogovora s preč. o. Atanazijem smo zvedeli, da se v tiskarni marianhillski tiska tudi listič „Angelj varuh“ za kaferske otroke, kateri ga iz šole domov gredé med potjo prav pridno čitajo.

magati, da se naredi zakoniti red v Bolgariji. „Grazhdanin“, ki navadno precej dobro pozna misli ruskega carja, tudi trdi, da je v Bolgariji anarhija, toda njemu se ne zdí potrebno, da bi se sedaj diplomacija vmešavala v bolgarske zadeve. Iz tega sklepamo, da ruska vlada ne misli še sedaj sprožiti bolgarskega vprašanja. Trodržavna zveza pa tudi ne bode še sedaj posegla vmes, ker nima nobenih jamstev, da bi se potem mogle zakonito vrediti razmere v Bolgariji. Rusija bi morala najprej naznaniti kakega takega kandidata za bolgarski prestol, katerega bi mogli Bolgari voliti in katerega bi tudi velevalsti mogle priznati, to pa nikakor ne more biti kak Mingrelčan.

Velika kneginja Elizabeta. Na ruskem dvoru je več princesinj protestantskega veroizpovedanja. Pod vlado pokojnega carja Aleksandra II. se ni noben spodtkikal nad tem. Pod sedanjim carjem se pa menda malo pritiska na nje, da bi se popravoslavile. Posebno se je poskušalo pregovoriti sprogo velikega kneza Vladimira, da bi prestopila v pravoslavno cerkev. Nedavno se je po ruskih listih razširila vest, da hoče soproga velikega kneza Konstantina prostovoljno vstopiti v pravoslavje. Poslednje dni se je pa razširila govorica, da ta velika kneginja odpotuje za dlje časa v inozemstvo in se morda stalno nastani v Altenburgu, kjer je doma, ker neče zatajiti svoje vere, v kar jo neprestano prigovarjajo pri ruskem dvoru.

Izseljevanje ruskih kmetov. Ruska vlada se je obrnila do braziljske in argentinske vlade, da ne bi dovolili prepeljevati se ruskim podložnikom, kateri nimajo rednih potnih listov, ker izseljevanje ruskih kmetov vedno narašča. Najbrž pa to ne bo dosti pomagalo, kajti južno-ameriške republike se ne bodo ozirale na ruske note, posebno braziljska ne, ki od Rusije niti priznana ni. Izseljevanje se ne bode dalo preprečiti, če se ne bode več storilo za blagostanje ruskega kmetkega prebivalstva. V Rusiji mali posestnik težko denar dobi na posodo za zmerne obresti. Po nekaterih mestih so posojilnice, ki so pravi oderuški zavodi in se našim posojilnicam primerjati ne morejo. „Krestjanski bank“, ki se je osnoval za kmete, pa posojuje denar le posestnikom, ki bočejo si kaj zemlje prikupiti, pa še v takih slučajih je težko od tega zavoda posojilo dobiti zaradi brezštevlnih formalnih ovir.

Izvirni dopisi.

Iz Polja, 8. aprila. Minuli so lepi velikonočni prazniki, tako tudi bela nedelja, katera je tu v Polju posebno znamenita. Na belo nedeljo pride v Polje posebno veliko ljudstva od blizo in daleč. Ni se zgodilo nič kaj posebnega, dasiravno so bile vse gostilnice prenapolnjene. Navadno so se ta dan druga leta kje pretepavali. Hvala Bogu, letos mi ni potreba kaj tako žalostnega naznanjati, pripoznati moram z zadovoljstvom, da se je tudi pri nas začelo svitati.

Edino, kar bi imel graje vrednega naznaniti in zaradi česar sem tudi napisal te vrstice, je to, da se pri nas prodajajo sladkarije ter sekajo pomeranče še celó med službo božjo. Ali se to ne dá nikakor popraviti ter zaprečiti? Jaz mislim, da.

Ako se pomisli, da prodajalci odvrtačujejo od božje službe s tem v prvi vrsti mladino, bilo bi pač potrebno, da se v prihodnje kaj takega zabrani.

Preteklega leta bil sem pri sv. Antonu v Stangi in tam sem videl, da so morali kramarji in prodajalci svoje blago zakriti, ko se je začela božja

prav na čuden način se rešuje socialno vprašanje. Prostost povsod! Prostost šole, prostost davkov, prostost vojaštva itd. Ker pa je zemlje toliko in se delokrog naš vedno širi, je čisto umljivo, da bo število priseljencev vedno rastlo, kar bo vsem v največjo korist in gotovo bo izmed njih vsak hvaležen našemu ljubljenu očetu opatu P. Francu, ki je položil prvi kamen k taki veličastni zgradbi in katero še sedaj tako modro vodi.

Prosil me je nekdo, naj bi pri predavanju svojem omenil še kaj o veleslavnem „južnem križu“. Na zvezdnatem nebu je pet zvezd, ki so razvrščene v podobi križa, tako da so tri v eni vrsti, dve pa med drugo in tretjo, na vsaki strani ena. Ob 9. uri zvečer stoji križ po koncu, o polnoči so gorenje tri zvezde obrnjene proti zahodu in noga križeva proti vzhodu, zjutraj pa je križ prevrtnjen. To lepo znamenje na nebu kaže jasno, da se zemlja vrti.“

S tem smo podali čitateljem nekako ogrodje celega govora. Sklepamo to poročilo z iskreno željo, da bi nesrečni kaferski rodovi, tavajoči še v temi nevere, že skoro razumeli ono prečudno znamenje, katero gledajo vsako noč na krasnem južnem obnebu in da bi jim s tem znamenjem prisijala luč prave, krščanske omike.

služba, in so morali imeti zakrito, dokler ni bilo cerkveno opravilo končano.

Bi se li pri nas kaj takega ne moglo storiti in doseči? Saj imamo župana, ki ima veljavo in se večkrat potegne za kaj koristnega. Dalje imamo žandarmerijsko postajo v Vevčah, a vsejedno moramo gledati, kako se krši postava ter onečaščuje dan Gospodov. Upam, da se bode v prihodnje kaj takega zabranilo, ker preverjen sem, da bode gosp. župan napravil red in zabranil nečednosti.

Z Dolenjskega, 7. aprila. Zagovorniki in nasprotniki sedanje šole so jedini v tem, da ona nalaga ljudstvu veliko breme. To breme pa mnogi, posebno mestni zagovorniki poznajo le na pol, poznajo le toliko, kolikor jim pokažejo vsakoletni deželni budget ali vedno večje šolske naklade. Še večje in občutnejše breme pa nalaga šola prebivalcem na kmetih.

Dandanes menim ni človeka, ki bi trdil, da se kmetu posebno dobro godi. Dolgovi, davki, nizke cene kmečkih pridelkov, vedno večje zahteve poslov so vzroki kmečkih rev in težav. Še more shajati, ako mu pomagajo domači, ako ni treba najemati drugih poslov. Tudi otroci mu morejo pomoči pri raznih opravkih. Kmet potrebuje posebno spomladi, poleti, v jeseni — ko imajo odrasli največ dela — pomoči svojih otrok bodisi za pastirje, bodisi za varuhe še manjših otrok. Odrasli so za taka mala opravila pač predragi, če pa najame mladega, mora ga pošiljati v šolo in ga vidi navadno le zjutraj in zvečer. Kako zelo bi pač potreboval kmet v tem času pomoči svojih otrok in zato vidimo, da se mnogi za sedanjo šolo prav nič ogreti ne morejo.

Ta pa je že zopet zoper šolo, prosveto, omiko itd. Ne, nikdar ne! Pisatelj teh vrstic ni neprijatelj šole; pač pa si je stavil že večkrat vprašanje, ali bi se ne mogla šola tako preurediti, da bi se otroci naučili toliko, kakor sedaj, ob enem pa tudi pomagali doma pri delu? Prav lahko! Vpelje naj se na kmetih poldnevni poduk in to gotovo ne bo škodovalo učnemu smotru.

Tako je sedaj deloma pri nas. Ker je za prvi razred preveč otrok in se ne morejo skupno poučevati, je vpeljan v tem razredu poldnevni poduk. Ko smo pa letos izgubili jedno učiteljico, vpeljal se je začasno za prvi in drugi razred poldnevni poduk. Drugi razred prihaja v šolo dopoldne, prvi pa (za sedaj skupno) popoldne. Ali bi se ne moglo to vpeljati v vseh štirih razredih? To bi prijalo starišem, ker bi jim mogli otroci pomagati pri delu; prijalo bi gotovo tudi učiteljem, ker ni tako utrudljivo poučevati manjše število otrok ter se gotovo več doseže, ako ima učitelj pred seboj manj učencev, kakor pa prenapolnjeno sobo; to bi bilo dobro tudi za fizični razvoj naših otrok. Vedno se slišijo tožbe, da hira naš narod in da težko dobé zadostno število vojakov. Ali ni nekoliko kriva temu sedanja šola. Po uro in še več imajo nekateri do šole. Vsako jutro, naj bo lepo ali grdo, mraz ali vročina, morajo z doma in v zimskem času pridejo v mraku domov. Mlad človek potrebuje hrane. Kmeti otroci pa dobé doma zjutraj malo gorkega in kos kruha — če ga imajo — in to je vse. Na večer pa pride domov truden in lačen, ne ljubi se mu ne jesti, ne piti ter najrajše zaspi. Ali mar ne zamori to marsikaterega otroka v najlepših letih? Dandanes, ko ima gospod naučni minister toliko skrb za telesni razvoj šolske mladine, ki ji je začel skrbeti za kopaljšča in igrišča, bodo morebiti uvaževale šolske oblasti ta nedostatek ljudske šole po kmetih ter uslišale prošnjo nekaterih naših posestnikov, ki so se obrnili do c. kr. okrajnega šolskega sveta v Litiji s prošnjo, da naj se vpelje na naših šolah poldnevni poduk na vseh razredih ali pa vsaj na prvih dveh, kakor je sedaj. Kako jo bo okr. šolski svet rešil, vam poročam pozneje.

Iz mestnega zbora ljubljanskega.

Dné 8. aprila.

Navzočih je 23 odbornikov. Gosp. župan P. Grasselli naznani, da je sl. kranjska hranilnica naklonila ubožnemu zakladu mestnemu 2500 glđ. (Dobro-klici.) Dalje naznani, da se je g. Horak vsled starosti odpovedal upravnemu odboru mestne hranilnice. G. župan nasvetuje, naj se z obžalovanjem vzame odpoved na znanje in gospodu izreče pismena zahvala. (Dobro, dobro.)

V imenu pravnega in personalnega odbora poroča odbornik g. ces. svetovalec Murnik o dopolnilnih volitvah za mestni zastop. V tretjem razredu izstopijo gg. Hribar, Kajzel in Žagar;

v drugem gg. Benedikt, Gogola in Grasselli; v prvem gg. dr. Staré in Velkóvrh, gg. Niéman in Tomek sta umrla. Dopolnilne volitve se bodo vršile za tretji razred dné 20. aprila (načelnik volilni komisiji g. dr. vitez Bleiweis), za drugi razred dné 22. aprila (načelnik volilni komisiji g. Fr. Ravnikar), za prvi razred dné 24. aprila (načelnik g. dr. Tavčar); druge člane komisije imenuje gospod župan.

Dalje poroča odbornik g. dr. Majaron o dopisu kranjskega deželnega odbora gledé vtelovljenja neke stavbinske parcele v šišenski občini za delavskimi hišami, kjer se bode gradila nova deželna bolnišnica. Mestni zastop je soglasno potrdil predlog, da se izvrši vtelovljenje.

Odbornik g. Gogola poroča v imenu pravnega in personalnega odseka o premembi pravil mestne hranilnice in o pomnožitvi uradniškega osebja hranilničnega. Poročevalec obširno utemeljuje posamezne premembe. Odslej je hranilnica obrestovala (§ 8) vloge od prvega delavnika po vložnem dnevu in dajala obresti do delavnika pred izplačilnim dnevom. Ta paragraf se bode v prihodnje glasil: „Hranilnica obrestuje vloge vložene v prvi polovici meseca do vštetelega 15., od 16. istega, one pa, ki se vložé v drugi polovici meseca, od 1. prihodnjega meseca. Pri izplačevanju se pa dajo obresti za zneske v prvi polovici meseca vzdignjene do konca preteklega, za zneske v drugi polovici meseca vzdignjene pa od 15. tekočega meseca.“

Podžupan g. Petričič se ne strinja s to premembo § 8. ter predlaga, naj za male svote ostane dosedanje obrestovanje, svote nad 100 glđ. pa, ki se jemljó iz hranilnice pred polovico leta, naj bi se v prihodnje obrestovale po 3½ odstotkov.

Temu predlogu ugovarja odbornik g. Hribar, ker bi s tem odbili večje vloge. Poročevalec Gogola še dostavi, da imajo tako obrestovanje skoraj vse hranilnice in je po dosedanjem pravilu mestna hranilnica imela nad 4000 glđ. zgube, oziroma toliko več izplačala obresti.

Pri glasovanju g. Petričiča predlog ni obveljal, temveč je bila sprejeta prememba po nasvetu odsekovem.

Važnejša prememba hranilničnih pravil je v § 23., oziroma sedaj v 24. Točka 6. se namreč sedaj glasi: „Da eskomptuje v Ljubljani plačilne (ne samo domicilovane) ne kasneje, ko v šestih mesecih zapadajoče menice, ki so preskrbljene vrh podpisa vlagatelja, katerega plačilna zmožnost se mora sploh priznavati, še s podpisom jedne protokolovane ali vsaj sigurne firme ali jednega takega protokolovanega društva, ki je ustanovljeno na podlagi vzajemnosti ali ima zadosten poroštveni zaklad, ter se priznava njegova plačilna zmožnost.“

Te in druge manjše premembe pravil hranilnice so bile sprejete; mestnemu magistratu je naročeno, da preskrbi vladno potrjenje teh prememb. Gledé pomnožitve hranilničnega osebja pa je obveljal predlog, da se počaka do 1. julija, ko se bode hranilnica preselila v druge večje prostore.

(Konec slédi.)

Dnevne novice.

† Martin Skubic,

častni kanonik, župnik in dekan ribniški, knezoškofijski konzistorijalec, ud okrajnega šolskega sveta kočevskega, vitez Franc-Josipovega reda itd., je danes zjutraj ob 3. uri, prejemši sv. zakramente za umirajoče, po komaj dvanajsturni bolezni umrl. Pogreb bo v Ribnici v soboto ob 9. uri dopoldne.

Porojen je bil pokojnik na Polici leta 1814 dné 9. novembra od premožnih roditeljev. Služboval je kot vnet duhovnik v Semiču, v Metliki, Kočevju Črnomlju, Adlešičih; kot župnik in dekan in šolski nadzornik v Semiču od leta 1853—1868. Po smrti rajnega Holzapfelnja je postal ribniški župnik, dekan in šolski nadzornik.

Zasluge njegove v dušnem pastirstvu so neprecenljive. Pri obilnih svojih stanovskih poslih se je pa tudi vrlo zanimal za javno življenje, in vsi, ki so ga poznali, nam bodo pritrdili, ko pravimo: ž njim je zapustil svet velik rodoljub! Bog mu daj za velike zasluge primerno nebeško plačilo!

(Občni zbor društva „Edinost“) v Trstu je v svoji seji dné 5. t. m. jednoglasno sprejel naslednji predlog gosp. M. Kamuščiča: „Občni zbor društva

„Edinost“ izreka svoje obžalovanje, da so se v časnikarske polemike začeli vpletati osebni napadi, in izreka željo, naj bi dotični krogi delali na to, da bi se v našem časnikarstvu ne vkoreninili taki škodljivi običaji.“ — Mi z veseljem pozdravljamo to željo tržaških rodoljubov, ki ob Adriji čuvajo in branijo v težavnih razmerah slovanski rod, a ob jednom prav uljudno prosimo predsedništvo političnega društva „Edinost“, naj iztrebi tudi iz svojega glasila neumestne, da, krivične osobne napade. Mi slavnemu predsedništvu iz „Edinosti“ navedemo lahko dolgo vrsto strupenih napadov na našega vrednika in naše somišljenike. Načelni nasprotniki osebnim preprirom nismo odgovarjali, dokler ni bila mera polna. Odločno še enkrat ugovarjamo sumničenju, da smo se družili z narodnimi nasprotniki, ter ponavljamo iskreno željo, naj si sl. uredništvo „Edinosti“ od vseh strani ogleda poročila s Kranjskega, predno ja uvrsti med predale svojega lista. Mi pa s svoje strani bodemo vedno drage volje podpirali tržaške rodoljube, kolikor je v naši moči. Clara paxta!

(Politično društvo „Edinost“) je v zadnji seji tudi vsprejelo resolucijo, naj se gg. poslanca Ivan Nabergoj in prof. Spinčič potezata za to, da se osnuje slovensko-hrvatski klub v državnem zboru. Mi smo že izrazili svoje pomisleke proti takemu klubu. Kakor izvemo iz zneljivega vira, sklenili so minoli ponedeljek narodni poslanci v Ljubljani, da se slovenski državni poslanci pridružijo Hohenwartovemu klubu, a da sami zá-se, kakor je bilo že v minolem zasedanju, obravnavajo slovenske zadeve ter sklepe svoje in želje naznanjajo Hohenwartovemu klubu, da jih podpira. Ker so podpore od te strani gotovi, ni povoda, da bi se ločili od dosedanjih svojih zaveznikov.

(Potovanje v Rim.) Kakor čitamo v „Grazer Volksblatt“-u, pripelje se dné 14. t. m. solnograški knez nadškof dr. Haller v Gradec. Dné 15. t. m. se mu v Gradcu pridruži knezoškof dr. Z w e r g e r, v Mariboru dr. Napotnik, ki se vkupe odpelejo v Ljubljano, kjer se jim pridruži dné 16. t. m. tudi knezoškof ljubljanski. Dné 20. t. m. upajo biti v Rimu.

(Umrla) je v Kranju gospa Ivana Šavnik v 78. letu, mati znanih dveh rodoljubov gg. Karola in dr. Edvarda Šavnika. Pogreb bo jutri ob 4. uri popoldne. N. v m. p.!

(„Südsteirische Post“) v narodno-konservativnem smislu vrlo dobro vrejevan list, ki izhaja vsako sredo in soboto v Mariboru, praznovala je te dni desetletnico svojega obstanka; prva številka je izšla dné 6. aprila 1881. Ta nemški pisani list se zvesto drži svojega programa ter sicer mirno, toda odločno zastopa poleg „Slov. Gospodarja“ koristi slovenskega naroda, v prvi vrsti seveda spodnještajerskih Slovencev; vsled tega si je pridobil lepo ime v vseh narodnih krogih. Misel, da bi se izdaval list, je sprožil leta 1880 gospod Miha Vošnjak v Celju, podpirala sta ga tedanja državna poslanca gospod dr. Josip Vošnjak in g. vitez Schneid; glavni vrednik mu je bil preč. g. dr. L. Gregorec. Pozneje sta prevzela vredništvo gg. Josip Loh in dr. Ivan Dečko. Ker si je g. Miha Vošnjak v zadnjih letih pridobil največ zaslug za obstanek lista, priložen je zadnji slavnostni številki daljši njegov životopis z lepo podobo. Želimo, da bi se vrli list še bolj razširil, ob enem pa tudi narodno-konservativna načela.

(Dopolnilne volitve v mestni zastop ljubljanski) bodo za tretji razred dne 20. aprila, za drugi dne 22. in za prvi dne 24. aprila.

(Vincencijeve družbe) v Ljubljani letno poročilo kaže, kako vrlo deluje to društvo ubožcem na korist. Račun hišnega gospodarstva v Marijanišču kaže, da se je za vzdrževanje tega dobrodelnega zavoda lani izdalo 13.045 glđ.; z Marijaniščem združeno zavetišče je stalo 283 glđ.; konferencija sv. Nikolaja je za ubožce potrosila 1652 glđ., in konferencija sv. Jakoba je lani svojim revežem razdelila jestvin za 1376 glđ. Zeleti je, da bi tudi po deželi v večjih krajih ustanovljali podružnice Vincencijeve družbe.

(V pojasnilo:) Iz prijateljskega kroga prejeli smo naslednje pojasnilo: „Slovenski Narod“ z dne 2. aprila 1891 št. 73. piše, da je kramarica Neža Rozman na Starem trgu klerikalnemu agitatorju približno nastopne „levite“ brala: „Kaj takim ljudem naj dam pooblastilo, ki hočejo vse sami . . . Nikoli ne! . . .“ Ker ste v Ljubljani na Starem trgu dve kramarici istega imena in priimka, naj služi

to-le v pojasnilo: Kramarica Neža Rozman, katero „Slov. Narod“ tako vesel prav pohvalno kot svojo omenja, ima svojo kramarijo izpostavljeno na sv. Jakoba trgu nasproti cerkvi šentjakopski tik žrebjarice. S svojim blagom hodi po vsem Kranjskem po semnjih, ter je zato znana po vseh trgih, znana in v spominu sta ji najbolj gotovo trga Tržiš in Ribnica, zakaj že sama vé. Stanovala je doslej na Starem trgu v Ničmanovi hiši ter se preseli zdaj v sv. Florijanske ulice h. št. 34. — Druga kramarica, ravno tako Neža Rozman po imenu, prodaja svoje blago v Ničmanovi veži in je pošena ženska. Ker se ji hudo zdi, da bi utegnila ravno s tem, ko „Slov. Narod“ hvalisa kramarico Nežo Rozman priti v slab glas, zato smo hoteli toliko pojasniti.

(Slovanski klub na Dunaju) ima svoj prihodnji večer v soboto 11. t. m. v hotelu Royal I., Singerstrasse 3, mezzanin; čital bode g. Jos. Ciperle: „Ljubljanske slike.“ Začetek ob osmih. Vabijo se dunajski Slovani najljubneje k obilni udeležbi.

(Slavno ravnateljstvo „Celjske posojilnice“) naklonilo je „Podpornemu društvu za slovenske visokošolce na Dunaju“ velikodušen dar petdeset goldinarjev. Ta posojilnica je tudi lansko leto istemu društvu podarila 50 gld. Slava ji! Dalje je istemu društvu daroval veleč. gosp. o. Alojzij Poljak, provincijal veleč. gg. oo. miniritor na Dunaju, tri goldinarje; posojilnica v Ptuj pa deset goldinarjev. Srčna hvala!

(Čitalnica v Cérknici) priredi veselico dne 12. aprila t. l. v prostorih gosp. A. de Schiava. — Vspored: 1. „Popolna žena“, veseloigra v jednom dejanju. 2. „Na goro“, četverospjev. 3. „Igra na glasovir“, četveročno. 4. „Ponesrečena glavna skušnja“, komičen prizor. 5. Tombola. 6. Ples. Vstopnina za ude 30 kr. od osebe, za nunde 40 kr. od osebe. Začetek točno ob 8. uri zvečer.

(Zabavni vlak v Kamnik) priredil bode, kakor se nam poroča, g. J. Pavlin, imejitelj pozvedovalne pisarne v Ljubljani, Marijin trg št. 1, v nedeljo, 12. t. m. Isti odpelje se točno ob 1 uri 30 minut popoldne od postaje drž. kolodvora. Podrobnejši podatki označeni so v inseratu na zadnji strani lista in na plakatih.

(Duhovne vesti s Koroškega.) Mil. g. knezoškof Jožef posvetili bodo letos 17 četrtoletnikov in 4 tretjeletnike v duhovnike. In sicer bodo delili dne 28. aprila subdijakoniat, 30. aprila dijakoniat, in 2. maja presbiterat. — Urml je po dolgi in mučni bolezni dne 3. t. m. dekan in župnik v Št. Jurju na Strmcu (Sternberg) č. g. Val. Link. Rajni je bil rojen 8. febr. 1819. v Tinjah; v duhovnika posvečen dne 3. avg. 1845. l. N. v m. p.!

—rn.

Telegrami.

Dunaj, 8. aprila zvečer. Pri današnjih občinskih volitvah je izvoljenih 39 liberalcev in 7 protisemitov. — Communique poslancev češkega konservativnega veleposestva pravi, da pristopijo konservativnemu („Hohenwartovemu“) klubu, ki se osnuje, pa vendar le kot samostojna skupina s pravico svobodnega glasovanja v vseh Češke se tikajočih vprašanjih. Skupina se je osnovala izvolivši grofa Friderika Kinskega načelnikom. — V dosedanem nemško-narodnem zjedinenju izjavil je dose-

danji načelnik dr. Steinwender, da ta stranka ne bode načelno nasprotovala vladi, dokler bo vlada neutralna v narodnih vprašanjih. Klub je sklenil v važnih vprašanjih postopati vzajemno z zjedinenjo levico. Češki poslanci z Moravskega osnovali so svoj klub in sklenili zmatrati se za del desnice in vstopiti s Hohenwartovim klubom v prijateljsko zvezo. Govori se, da se je izrekel poljski klub, da od slučaja do slučaja stopi v zvezo s strankami, dasi se ne odreče dosedanji samostojnosti. Mladočeški klub je sklenil, da stopivši v zbornico izjavi, da se ne odreče državnim pravicam Češke.

Dunaj, 8. aprila. Pri shodu poljskih poslancev poročal je poslanec Jaworski o položaju. Kaj so sklenili pri posvetovanju, je še tajno. Shoda se je udeležilo več članov gosposke zbornice in minister Zaleski. Poljski klub izvolil je zopet Jaworskega načelnikom.

Dunaj, 9. aprila. Po slovesni sv. maši v cerkvi sv. Štefana je imel državni zbor prvo sejo. Smolka je med dobroklci prevzel predsedništvo kot najstarejši član. Poslanci so storili obljubo. Mladočeši so izročili pravni ugovor. Gosposka zbornica je formalno otvorila zasedanje.

Dunaj, 9. aprila. „Wienerzeitung“ je objavila postavo o razširjenju zakona gledé na oskrbovanje vojaških vdov in sirot.

Atene, 9. aprila. Listi poročajo, da je neka avstrijska ladija pod kapitanom Kaminarovičem ponesrečila. Mornarji so se rešili.

Piccoli-jeva tinktura za želodec je rahlo delujoče, vspešno učinkujoče, prebavne organe vrejujoče zdravilno sredstvo. — Cena steklenici 10 kr. (300—61)

Tuji.

7. aprila.

Pri **Maliču**: Hoffman, Nussbaum, Klemenc, Schick, Mendel, trgovci, z Dunaja. — Schubert, potovalec, z Brna. — pl. Schneid, vladnega svetnika vdova; Albin vitez Schneid, graščak, iz Kamne Gorice. — Rikli iz Trsta. — Anger, sod. pristav, iz Čabara. — Hackl iz Grada. — Schubert, trgovec, iz Brna. — Grünauer, trgovec, iz Požuna. — Suda, uradnikova soproga, iz Celovca. — Spitaler, graščak, s Štajarskega. — Fischman, potovalec, iz Budimpešte.

Vremensko sporočilo.

Dan	Cas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v inč
		barometra v mm	toplomera po Celziju			
7. u. zjut.		725.2	6.2	brezv.	dež	
8. 2. u. pop.		726.8	12.0	sl. svzh.	oblačno	7.40
9. u. zveč.		729.5	6.2	"	"	dež

Srednja temperatura 8.1°, za 0.8° pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafsko poročilo.)

9. aprila.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	92	gld	75	kr.
Srebrna " 5% " 100 " 16%	92	"	80	"
5% avstr. zlata renta, davka prosta	110	"	90	"
Papirna renta, davka prosta	101	"	80	"
Akcije avstr.-ogerske banke	989	"	—	"
Kreditne akcije	301	"	25	"
London	116	"	15	"
Srebro	—	"	—	"
Francoski napoleond.	9	"	25	"
Cesarski cekini	5	"	49	"
Nemske marke	57	"	—	"

(2—1)

v Kamnik

Zabavni vlak

Cena tje in nazaj:

II. razred gld. 1.60,
III. razred 80 kr.

Več poizv. se po plakatih in v Paulinovi pisarni za potovanje v Ljubljani, kjer se dobivajo tudi voznice.

odpelje se iz Ljubljane, državni kolodvor, v nedeljo, dne 12. aprila t. l., ob 1 uri 30 min. popoldne; povratek iz Kamnika isti dan ob 8. uri 10 min. zvečer.

Potrjim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je dopadlo Bogu vsemogočnemu našo preljubljeno mater, oziroma taščo in staro mater, gospo

Ivano Šavnik roj. Toman

poklicati po kratki bolezni, v 78. letu njene starosti in prevideno s svetimi zakramenti za umirajoče, danes ob 11. uri dopoldne v boljše življenje.

Pogreb bode v petek, dne 10. t. m., ob 4. uri popoldne.

Sv. maše bodo se brale v tukajšnji farni cerkvi.

Nepozabljeno ranjco priporočamo v blag spomin in molitev.

V KRANJCI, dne 8. aprila 1891.

Karl Šavnik, dr. Edvard Šavnik, sinova. — Marija Šavnik, hči. — Leopoldina Šavnik roj. Jugovic, Olga Šavnik roj. Mally, sinahi. — Karl, Francišek, Janko, Pavel, Leopold, vnuki. — Marija, Marta, Vera, Marjeta, vnukinje. (1)

Prostovoljna dražba.

V ponedeljek, dne 13. aprila t. l., ob 10. uri dopoldne vršila se bode pri c. kr. deželnem sodišči v Ljubljani

prostovoljna dražba

dedičem Valentina Zeschko-ta lastnih štirih travnikov, in sicer:

Parc. št. 483 in 484 v mestnem logu v obsegu 1 orala 367 □ sežnje in 1 orala 930 □ sežnje, in

parc. št. 368 in 198 v Karlovškem predmestju v obsegu 2 oral 183 □ sežnje in 1 orala 35 □ sežnje, h kateri se vabijo kupci. (2—1)

Dražbeni pogoji zvedó se pri c. kr. deželnem sodišči pri št. 2315 in v pisarni pooblaščenca dr. Alf. Mosché-ta.

V veliki žalosti, vdana v previdnost božjo, spoštljivo naznanjava p. n. gg. duhovnikom, prijateljem in znancem, da je naš preblagi duhovni oče, velečastiti gospod

MARTIN SKUBIC,

častni kanonik, dekan in župnik ribniški, knezo-škofovski konzistorijalni svetovalec, vitez Franc Josipovega reda itd.,

danes, dne 9. aprila, ob 3. uri zjutraj, po kratki bolezni, previden s svetimi zakramenti, mirno zaspal v Gospodu.

Na pogreb v soboto zjutraj ob 9. uri vabiva č. gg. duhovnike in p. n. prijatelje in častilce nepozabnega rajnega, da mu skažejo zadnjo ljubav na tem svetu.

Vsem ribniškim faranom in drugim znancem priporočava ljubljenega gospoda dekana v molitev.

V RIBNICI, dne 9. aprila 1891.

Matija Mrak, Matija Erzar, kapelana.

(1)